2024/2787

31.10.2024

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2024/2787 AL COMISIEI

din 23 iulie 2024

de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește includerea foliilor de mulcire în categoria de materii componente 9

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de stabilire a normelor privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1069/2009 și (CE) nr. 1107/2009 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 ([1]), în special articolul 42 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2019/1009 stabilește norme privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE. Produsele fertilizante UE pot conține numai materii care aparțin uneia dintre categoriile de materii componente (CMC) prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) 2019/1009. Regulamentul respectiv stabilește obligația Comisiei de a evalua criteriile de biodegradabilitate pentru foliile de mulcire cu scopul de a le include ca materie componentă care face parte din CMC 9. Comisia a efectuat această evaluare cu sprijinul unui studiu extern („studiul”) ([2]).

(2) Foliile de mulcire sunt utilizate pentru a menține, a îmbunătăți sau a proteja proprietățile fizice sau chimice, structura sau activitatea biologică a solului. Ele ar putea contribui la menținerea apei în soluri și la creșterea temperaturii solului, cu un impact pozitiv asupra dezvoltării culturilor. Având în vedere că utilizarea foliilor de mulcire nu permite creșterea buruienilor, culturile nu vor mai concura cu buruienile pentru lumina soarelui și nutrienți. Prin urmare, utilizarea foliilor de mulcire ar putea duce la o utilizare mai eficientă a îngrășămintelor. Foliile de mulcire ar reduce, de asemenea, utilizarea erbicidelor, contribuind astfel la atingerea obiectivului stabilit în Comunicarea privind Strategia „De la fermă la consumator” de reducere cu 50 % a utilizării globale a pesticidelor chimice și a riscului prezentat de acestea până în 2030.

(3) Studiul a arătat că pe piață există folii de mulcire atât biodegradabile, cât și nebiodegradabile, utilizate ca produse fertilizante naționale. Ar trebui stabilite cerințe adecvate pentru a include polimerii biodegradabili sub formă de folii de mulcire în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2019/1009. Biodegradarea ar trebui evaluată atât în soluri, cât și în mediul acvatic.

(4) Studiul a construit un instrument pentru a anticipa comportamentul de biodegradabilitate al polimerilor utilizând un model matematic și arătând corelația dintre biodegradabilitatea în condiții de testare și mediile naturale reprezentative pentru diferitele regiuni ale Uniunii. Astfel, studiul a evaluat diverși factori precum temperatura solului, pH-ul solului, conținutul de apă din sol, temperatura apei și alți factori legați de caracteristicile polimerului (structura chimică, cristalinitatea, suprafața și grosimea). Studiul a prezentat propuneri privind criteriile de biodegradabilitate pentru foliile de mulcire în soluri și în apă.

([1]) JO L 170, 25.6.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1009/oj.

([2]) *Study to assess biodegradability criteria for polymers used in EU fertilising products as coating agents or to increase water retention capacity or wettability and of mulch films* (Studiu pentru evaluarea criteriilor de biodegradabilitate pentru polimerii utilizați în produsele fertilizante UE ca agenți de peliculizare sau pentru creșterea capacității de retenție a apei sau a capacității de înmuiere și a foliilor de mulcire), ISBN 978-92-68-05051-7; doi:10.2873/23399.

(5) În ceea ce privește criteriile de biodegradabilitate în soluri, având în vedere că foliile de mulcire implică aplicarea unor cantități mari de polimeri pe soluri, biodegradarea acestora ar trebui dovedită în termen de maximum 24 de luni. Pentru a reduce perioada de testare, ar trebui permisă o metodă de testare accelerată. Studiul a arătat o corelație adecvată între condițiile reale și temperaturile mai mari de 25 °C, adică temperatura utilizată în condițiile de testare. Testarea la o temperatură mai ridicată, cum ar fi 37 °C, accelerează biodegradarea, și este considerată în continuare acceptabilă din punctul de vedere al microbiologiei și al factorilor dependenți de mediu în condiții reale. Rezultatele obținute cu instrumentul pentru sol dezvoltat în cadrul studiului au arătat că perioada de testare ar putea fi redusă în cazuri specifice. Prin urmare, ar trebui introdusă o testare accelerată la 37 °C în condiții specifice ca opțiune alternativă pentru a demonstra degradarea finală sau mineralizarea de 90 %.

(6) Criteriile de biodegradabilitate pentru mediile acvatice ar trebui să țină seama atât de funcția foliilor de mulcire, cât și de metodele de testare disponibile. În ceea ce privește funcția, foliile de mulcire sunt aplicate pe sol pentru a îmbunătăți sau a proteja proprietățile fizice sau chimice, structura sau activitatea biologică a solului pentru o perioadă medie de 12 luni. Prin urmare, foliile de mulcire sunt concepute să se degradeze lent atunci când sunt expuse la diverși factori de mediu, în special lumina solară și ploaia. Biodegradarea care are loc inevitabil în această perioadă de funcționalitate ar trebui limitată, astfel încât foliile de mulcire să își poată îndeplini în continuare funcția. În ceea ce privește metodele de testare disponibile pentru biodegradabilitatea în apă, acestea sunt fiabile pe o perioadă de 12 luni. Prin urmare, criteriile de biodegradabilitate în mediul acvatic ar trebui stabilite la un nivel în timpul perioadei de testare care le-ar permite să-și îndeplinească funcția și care ar asigura, de asemenea, faptul că nu va exista o acumulare de polimeri în mediul acvatic. Se presupune că procesul de biodegradare va continua după perioada de testare de 12 luni și va ajunge la 90 % în termen de 24 de luni după perioada de funcționalitate. Deși această degradare finală nu poate fi demonstrată prin metodele de testare existente, aceasta este totuși o ipoteză sigură, deoarece materialul a dovedit deja un potențial de biodegradare și va continua să fie expus la aceiași factori de mediu. Cu toate acestea, având în vedere lucrările în curs privind dezvoltarea metodelor de testare pentru biodegradarea în mediul acvatic și sprijinirea inovării, foliile de mulcire pentru care pot fi dovedite aceleași criterii de biodegradare în sol ca și în mediul acvatic ar trebui, de asemenea, să fie incluse în domeniul de aplicare al normelor de armonizare ale UE.

(7) În condiții reale, foliile de mulcire trebuie aplicate pe sol. Ei nu ar trebui să ajungă în medii acvatice. Deși transferul unor fragmente de folii de mulcire în mediul acvatic nu poate fi exclus în totalitate, riscurile potențiale pentru mediul acvatic sunt reduse, deoarece polimerii în cauză ar ajunge în corpurile de apă numai după ce și-au început deja degradarea în sol. Pentru a limita și mai mult riscurile potențiale, ar trebui stabilită o cerință de etichetare, care să avertizeze utilizatorii finali să nu utilizeze produsul în apropierea corpurilor de apă de suprafață și să mențină zone tampon, în conformitate cu măsurile naționale privind utilizarea îngrășămintelor. În absența unor astfel de norme, ar trebui să se respecte o zonă tampon minimă de 3 m. În plus, pentru a evita percolarea în corpurile de apă și pentru a încuraja biodegradarea în soluri, etichetarea foliilor de mulcire ar trebui să includă, de asemenea, o instrucțiune de încorporare a produsului în sol după perioada de funcționalitate.

(8) Pentru a asigura condiții egale de concurență, ar trebui enumerate metodele de testare pentru a dovedi conformitatea cu criteriile de biodegradabilitate. Astfel de metode de testare sunt stabilite în standarde europene sau internaționale și, prin urmare, sunt fiabile și reproductibile.

(9) Polimerii incluși deja în CMC 9 trebuie să treacă cu succes un test de toxicitate acută asupra creșterii plantelor, un test de toxicitate acută asupra râmelor și un test de inhibare a nitrificării în prezența microorganismelor din sol. Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, aceleași teste ar trebui să se aplice și polimerilor din foliile de mulcire. În plus, deoarece foliile de mulcire sunt utilizate în cantități mai mari în comparație cu ceilalți polimeri din CMC 9, polimerii de foliile de mulcire trebuie, de asemenea, să treacă cu succes un test de toxicitate cronică asupra râmelor.

(10) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2019/1009 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2019/1009 se modifică după cum urmează:

1. anexa II se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament;

2. anexa III se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 iulie 2024.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

Partea II secțiunea „CMC 9: POLIMERI ALȚII DECÂT NUTRIENȚII POLIMERICI” din anexa II la Regulamentul (UE) 2019/1009 se modifică după cum urmează:

1. se introduce următorul punct 1a:

„1a. Un produs fertilizant UE aparținând CFP 3 poate conține un polimer sub forma unei folii de mulcire.”;

2. se introduce următorul punct 2a:

„2a. Polimerul dintr-o folie de mulcire menționată la punctul 1a respectă criteriile de biodegradabilitate stabilite în apendicele 2 la prezenta anexă.”;

3. la punctul 3, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru polimerii menționați la punctul 1 literele (a) și (b) și la punctul 1a, nici polimerul și nici subprodusele degradării sale nu prezintă niciun fel de efecte adverse globale asupra sănătății animalelor sau a plantelor sau asupra mediului, în condiții previzibile în mod rezonabil de utilizare a produsului fertilizant UE. Polimerii menționați la punctul 1 literele (a) și (b) și la punctul 1a trec cu succes un test de toxicitate acută asupra creșterii plantelor, un test de toxicitate acută asupra râmelor și un test de inhibare a nitrificării în prezența microorganismelor din sol, după cum urmează:”;

4. se adaugă următorul punct 4:

„4. Polimerul menționat la punctul 1a trebuie să treacă cu succes un test de toxicitate cronică asupra râmelor, astfel încât:

(a) după o perioadă de incubare de 28 de zile, mortalitatea observată și biomasa râmelor adulte supraviețuitoare într-un sol expus la materialul de testare nu diferă cu mai mult de 10 % în raport cu cele dintr-un sol-martor corespunzător care nu a fost expus la materialul de testare;

(b) după o perioadă de incubare de 56 de zile, numărul observat de descendenți într-un sol expus la materialul de testare nu diferă cu mai mult de 10 % în raport cu cei dintr-un sol-martor corespunzător care nu a fost expus la materialul de testare.

Rezultatele se consideră a fi valabile numai dacă în martori (respectiv în solul-martor):

(a) după o perioadă de incubare de 28 de zile, mortalitatea la adulți observată nu depășește 10 %

(b) după o perioadă de incubare de 56 de zile, fiecare replică (care conține 10 adulți) produce cel puțin 30 de descendenți; și

(c) coeficientul de variație a reproducerii nu depășește 30 %.”;

5. se adaugă următorul apendice 2:

„Apendicele 2

Criteriile de biodegradabilitate ale polimerilor pentru foliile de mulcire menționate în secțiunea CMC 9 punctul 1a

1. Biodegradabilitatea polimerilor din foliile de mulcire menționate în secțiunea CMC 9 punctul 1a trebuie demonstrată în următoarele două compartimente de mediu:

(a) compartimentul 1: sol;

(b) compartimentul 2: apă dulce, de estuar sau de mare, sau interfață apă/sediment.

2. Polimerul trebuie să atingă:

(a) în compartimentul 1:

1. o degradare finală de cel puțin 90 % în raport cu degradarea materialului de referință în 24 de luni plus perioada de funcționalitate a produsului indicată pe etichetă; sau

2. o mineralizare de cel puțin 90 %, măsurată ca CO_2 degajat, pe o perioadă maximă de 24 de luni plus perioada de funcționalitate a produsului indicată pe etichetă;

(b) în compartimentul 2:

1. o degradare finală de cel puțin 30 % în raport cu degradarea materialului de referință în 12 luni; sau

2. o degradare finală de cel puțin 90 % în raport cu degradarea materialului de referință în 24 de luni plus perioada de funcționalitate a produsului indicată pe etichetă.

3. Pentru a demonstra criteriile de biodegradabilitate de la punctul 2 litera (a), se utilizează una dintre următoarele metode de testare:

(a) EN ISO 17556:2019. Materiale plastice – Determinarea biodegradabilității aerobe finale a materialelor plastice în sol prin măsurarea consumului de oxigen într-un respirometru sau a cantității de dioxid de carbon degajat;

(b) ISO/CD 23517:2021. Materiale plastice – Materiale biodegradabile în sol pentru folii de mulcire destinate utilizării în agricultură și horticultură;

(c) ASTM D5988-96:2018. Metoda standard de testare pentru determinarea biodegradării aerobe în sol a materialelor plastice.

4. Dacă nu au loc tranziții de fază (tranziție vitroasă sau topire) între 25 °C și 37 °C, temperatura în timpul testării în conformitate cu punctul 3 literele (a), (b) sau (c) poate fi ajustată la 37 °C.

În acest caz, criteriul relevant de la punctul 2 litera (a) este considerat ca fiind demonstrat dacă polimerul:

(a) o degradare finală sau mineralizare de cel puțin 45 % astfel cum se menționează la punctul 2 litera (a) într-un test separat la 25 °C în 10 luni, unde degradarea sau mineralizarea progresează, iar faza de platou nu a fost atinsă, cu excepția cazului în care degradarea sau mineralizarea este de cel puțin 90 %; și

(b) îndeplinește unul dintre următoarele criterii:

(i) o degradare finală de cel puțin 90 % în raport cu degradarea materialului de referință în 10 luni plus perioada de funcționalitate a produsului indicată pe etichetă; sau

(ii) o mineralizare de cel puțin 90 %, măsurată ca CO_2 degajat, pe o perioadă maximă de 10 luni plus perioada de funcționalitate a produsului indicată pe etichetă.

5. Pentru a demonstra criteriile de biodegradabilitate de la punctul 2 litera (b), se utilizează una dintre următoarele metode de testare:

(a) EN/ISO 14851:2019 Determinarea biodegradabilității aerobe finale, în mediu apos, a materialelor plastice. Metoda prin măsurarea consumului de oxigen într-un respirometru închis;

(b) EN/ISO 14852:2021 Determinarea biodegradabilității aerobe finale, în mediu apos, a materialelor plastice. Metoda prin analiza dioxidului de carbon degajat;

(c) ASTM D6691:2018 Metoda standard de testare pentru determinarea biodegradării aerobe a materialelor plastice în mediul marin de către o comunitate microbiană definită sau de către un inocul din ape marine naturale;

(d) EN/ISO 19679:2020 Materiale plastice. Determinarea biodegradării aerobe a materialelor plastice care nu plutesc la interfața apă de mare/sediment. Metoda prin analiza dioxidului de carbon degajat;

(e) EN/ISO 18830:2017 Materiale plastice. Determinarea biodegradării aerobe a materialelor plastice care nu plutesc la interfața apă de mare/sediment nisipos. Metoda prin măsurarea consumului de oxigen într-un respirometru închis.

6. Polimerii pot fi testați în oricare dintre următoarele forme:

(a) în forma foliei introduse pe piață;

(b) sub formă de pulbere a foliei măcinate.

7. Pot fi utilizate ca materiale de referință următoarele materiale:

(a) probe de control pozitive: materiale biodegradabile cum ar fi pudra de celuloză microcristalină, filtre de celuloză fără cenușă sau poli-β-hidroxibutirat;

(b) probe de control negative: polimeri nebiodegradabili cum ar fi polietilena sau polistirenul.”

ANEXA II

În partea I punctul 1 din anexa III la Regulamentul (UE) 2019/1009 se introduce următoarea literă (fa):

„(fa) pentru produsele aparținând CFP 3 care conțin un polimer menționat în partea II secțiunea CMC 9 punctul 1a din anexa II:

(a) perioada de după utilizare în care amelioratorul de sol își va îndeplini funcția („perioada de funcționalitate”), care nu depășește perioada dintre două aplicări în conformitate cu instrucțiunile de utilizare menționate la prezentul punct litera (d);

(b) o instrucțiune de a aplica produsul în conformitate cu zonele tampon necesare pentru produsele fertilizante în conformitate cu normele naționale relevante sau, în absența unor astfel de norme, de a aplica produsul la o distanță de cel puțin 3 m de orice corp de apă de suprafață;

(c) o instrucțiune de a respecta măsurile naționale privind manipularea foliilor de mulcire după perioada lor de funcționalitate sau, în absența unor astfel de măsuri, de a încorpora în sol produsul după perioada sa de funcționalitate și de a-l menține îngropat;”.